

EL CAMPUS

de l'Autònoma

NÚM 10

MAIG 2001

Matemàtiques i Física, una nova projecció

Reciclar ampolles a 15 pessetes 10 ■ Felicity Hand defensa que no tenen sentit les llengües pures 15 ■ Els gats que busquen refugi entre les aules 22 ■ El Centre de Supercomputació de Catalunya, al nostre servei 26 ■ Els ganàpies castellers 28 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 10 MAIG 2001

3 Incertesa davant el descens de les matrícules a Física i a Matemàtiques.

8 Pere Alberola i Robert González opinen sobre l'Autònoma del futur.

12 Campionats universitaris: més d'un miler d'estudiants competint per guanyar medalles.

15 Felicity Hand reflexiona sobre la literatura anglesa postcolonial.

19 Beques Séneca: una bona oportunitat per a estudiar a universitats espanyoles.

26 El Centre de Supercomputació de Catalunya, una eina útil pels investigadors.

28 Els Ganàpies: la nostra colla castellera.

El PADI de tots

En quatre articles, publicats en aquest número i en l'anterior de la revista, els professors Joaquín Gairín i Rafael Grasa, els estudiants Pere Alberola i Robert González i el PAS Juan José Bravo han opinat sobre el Projecte d'Anàlisi i Diagnòstic Institucional (PADI). Hem dedicat quatre pàgines de la publicació al PADI perquè creiem que és necessari que tots els actors que intervenen en la vida universitària -professors, PAS i estudiants- s'impliquin en un projecte cabdal, que ens ha de dir, una vegada acabats els treballs, quina és la salut de la Universitat, quines i quins són els remeis que es poden prendre per resoldre les carencies. Un diagnòstic que ens permetrà conèixer les necessitats de la Universitat que volem i El PADI, nascut a instàncies de l'actual equip de Govern, és, doncs, una oportunitat per incorporar en el debat a les persones, com ha demanat el professor Gairín en el seu text. I també, és una bona ocasió per reflexionar sobre les reformes institucionals indispensables perquè la Universitat continuï estretament vinculada a la societat a la qual serveix. Una Universitat, un espai plural i democràtic, que afronta amb il·lusió els reptes d'aquest inici de mil·lenni.

s un projecte que ens ha de dir quina és la salut de la Universitat, quines són les febleses i quins el remeis

■ **DIRECTOR** Antoni Castel. **SUBDIRECTORA** Pepa Badell. **REDACTOR EN CAP** Evaristo Roldán. **CONSELL DE REDACCIÓ** Manuel López, Antoni Merino, Jaume Soriano, Darío Giménez, Paco Elvira. **REDACCIÓ** Gladys Cuéllar (Opinió), Xavi Martí (Reportatges), Loli Jiménez i Antonio Martín (Notícies), Julio Moreno (Entrevistes), Evaristo Roldán (Cultura), Jordi González (Noves Tecnologies), Josep Maria Figueres i Vanessa Pi (Llibres). **FOTOGRAFIA** Paco Elvira, Oriol Gironès, José F. Vílchez. **DISSENY** Pepa Badell. **MAQUETACIÓ I PRODUCCIÓ** Àlex Ventaja, Marta Virgili, Mireia Claramunt, Francesc Febrer, Carol Garrido, Abigail Calvo, Marga Hinojosa, José Trujillo, Anna Homs, Gemma Domene, Esther de Miguel. **EDICIÓ** Anna Mateu, Marta Ballada, Lucas Santos. **FOTO PORTADA** Javier Calvo. **PUBLICITAT:** _revcampus@kane.uab.es

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) Cerdanyola 08193 Barcelona. **TELÈFON** 935813288 **FAX** 935812005 **E-MAIL** _revcampus@kane.uab.es **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB **PREIMPRESSIÓ I FOTOLITS** RGB, S.L. **IMPRESSIÓ** Gràfiques Terrassa, S.A.

MARTA SARGATAL

Física i Matemàtiques **lluïten** per superar la crisi

Mentalitat escolar + plans d'estudi comprimits + alt percentatge de suspensos + descens demogràfic = abandonament de la carrera i caiguda de la demanda.

Les llicenciatures de Matemàtiques i Física es troben en hores baixes. La solució pot ser un replantejament del sistema universitari, un canvi dels hàbits dels estudiants i trencar el tòpic de les carreres *dures*.

Les classes de Matemàtiques i Física cada cop s'omplen menys. És un fenomen que no es dona només a la Universitat Autònoma de Barcelona. A la resta d'Europa i fins i tot als Estats Units els estudiants estan canviant les seves preferències a l'hora de triar una carrera. Segons el degà de la Facultat de Ciències de la UAB, Antoni Méndez, per als estudiants de secundària de tota Europa el "conèixer per conèixer" ha perdut el seu atractiu.

La principal preocupació ara és estudiar com a pas previ per trobar feina. Això fa que a països com Alemanya o els Estats Units es triïn enginyeries en lloc de les anomenades "ciències bàsiques", és a dir, Física, Matemàtiques o Química.

Aquesta tendència general de pèrdua d'interès dels estudiants envers les carreres de ciències es tradueix a la UAB amb la davallada de la demanda i els

abandonaments dels alumnes de les carreres de Física i Matemàtiques.

Davallada de la demanda

El nombre d'estudiants matriculats a les llicenciatures de Física i Matemàtiques ha disminuït aquest any. A Física s'han omplert 82 places de les 160 que s'oferien. A Matemàtiques el descens va començar abans, però ha estat molt més gradual. Els anys 98 i 99 es van omplir una mitjana de 90 places de les 105 ofertes. Aquest any només 73 persones han triat aquests estudis. El descens d'alumnes no és un cas aïllat a la UAB. A la Universitat de Barcelona es dona un cas molt semblant: sols 131 places de 300 s'han cobert als estudis de Matemàtiques mentre que a Física ho estan quasi totes (250 de 300). L'oferta tampoc no es completa a la Universidad Complutense de Madrid, mentre que fa uns anys es cobria la totalitat de les places. Aquestes xifres

s'expliquen tenint en compte el context en què s'ha desenvolupat la universitat els darrers anys.

La davallada demogràfica experimentada a l'Estat Espanyol després del *baby-boom* dels anys 70 ha reduït la demanda universitària. Abans molts estudiants no podien accedir a la carrera desitjada i s'havien de conformar amb triar estudis en segona, tercera o en una altra opció. El descens d'alumnes ha permès que puguin estudiar carreres escollides en primera opció.

En aquest curs acadèmic, 66 alumnes han optat en primer lloc per Física mentre que només 16 ho han fet en altres opcions. Per tant, és més alt el percentatge d'estudiants que entren a la carrera per vocació. Aquesta dada desmenteix la idea que els alumnes escullen els estudis de ciències com a últim recurs.

Modes socials i prejudicis

També cal tenir en compte els prejudicis dels alumnes de l'institut. La visió que Física i Matemàtiques són carreres dures frena la preferència per estudiar-les. Antoni Méndez, degà de la Facultat de Ciències, manté que la imatge que l'alumne té depèn de com s'ensenyen les assignatures a secundària: "Alguns professors d'institut no expliquen de manera atractiva els continguts i això provoca que es percebi la matèria de forma pesada". Per l'altra banda, hi influeixen les modes socials. Méndez creu que la visió respecte a aquestes carreres és equivocada, ja que els alumnes consideren que no hi ha gaires sortides laborals, mentre que al mercat de treball hi ha les mateixes o més ofertes que a una enginyeria. "Des de fa quinze o vint anys —explica el degà— els departaments de Física nord-americans s'estan omplint de

ciutadans asiàtics; pràcticament no hi ha estudiants oriünds". A Alemanya la situació és similar: en un país on la química és tradició i la indústria química està molt desenvolupada, s'han d'importar els professionals. Una anàlisi d'inserció laboral publicat a *El País* confirma que Física és una de les carreres amb menys atur.

Abandonament d'estudis

Segons les estadístiques elaborades per l'Oficina de Programació i de Qualitat de la Docència (OPQD), l'any 1998 abandonaren la carrera de Física un 36,48% dels matriculats, és a dir, gairebé quatre de cada deu alumnes, mentre que de Matemàtiques va marxar el 28,11% de l'alumnat, quasi tres de cada deu. L'any següent aquestes xifres havien augmentat un 2% en el cas de Física i un sig-

El pla d'estudis de Física està en procés de revisió però seguirà l'esquema de quatre anys i mig de la llicenciatura de Matemàtiques.

nificatiu 4% a Matemàtiques. Els abandonaments, sobretot al primer curs de carrera, s'expliquen per la forta pressió docent del pla d'estudis de 1992 i per la pròpia predisposició dels alumnes a l'hora de començar els estudis superiors. La Real Sociedad Española de la Física explica que amb la reforma de l'ESO cada cop s'imparteix menys Física. Antoni Méndez creu que els alumnes d'institut entren a la universitat amb un perfil diferent al d'anys enrere: "Tenen més dificultats per agafar una assignatura i donar-li colzes, prefereixen canviar de temes que no pas aprofundir, i no porten una gimnàstica mental suficientment adequada". Tot i això, considera que aquest problema s'ha d'englobar dins el tipus d'ensenyament al que estem acostumats. Es tracta

MARTA SARGATAL

MARTA SARGATAL

■
La visió que es té d'aquestes carreres frena la preferència per estudiar-les

■
A Física s'han omplert 82 places de les 160 que s'oferien. Aquest any només 73 persones s'han matriculat de Matemàtiques, quedant 32 places lliures

d'un sistema enciclopèdic, basat en l'aprenentatge passiu dels alumnes a través de la consulta dels apunts, recollits en les classes magistrals del professor. S'hauria d'assolir un aprenentatge a través de la resolució de problemes pràctics que permetés la participació activa de l'estudiant.

Les crítiques de la major part dels estudiants es concentren al pla d'estudis de 1992. L'Anna, alumna de tercer de Matemàtiques, diu que amb el sistema actual és impossible acabar la carrera amb quatre anys: el pla d'estudis concentra en quatre anys els continguts que abans s'impartien amb cinc. D'aquesta manera, els alumnes han d'assumir més matèria amb menys temps. La mitja per aconseguir llicenciar-se és de sis anys. El resultat, segons Méndez, és que "el professor omple pissarres,

Les crítiques de la major part dels estudiants es concentren al pla d'estudis de 1992.

l'alumne ho copia tot i s'ho ha d'aprendre per aprovar. No hi ha temps per pensar".

Tant els professors com els estudiants coincideixen a dir que el primer curs de carrera és selectiu. Reconeixen que les rutines de treball adquirides a l'institut no permeten assolir el nivell d'estudi necessari per aprovar les assignatures de primer. "Ens costa molt canviar la mentalitat que portem de l'escola i acostumar-nos al ritme d'estudi de la Universitat. Es necessita molta dedicació i molts de nosaltres passem massa temps al bar", comenta Joan, un estudiant de quart de Física. Ell diu que deixar la carrera és conseqüència de la frustració per haver suspès moltes assignatures només al primer curs. Per això, considera que "entrar de rebot, sense vocació, a Matemàtiques o Física és un suïcidi". En Ga-

bríel i l'Antoni, dos estudiants de primer de Física, creuen que la culpa és dels alumnes i que la carrera "és dura perquè es requereix alguna cosa que no es té, un alt nivell, i a la gent li falta l'hàbit d'estudiar". També reconeixen que tot i queixar-se en ocasions de l'escassa participació a classe, algunes vegades el professor incita a participar i no hi ha resposta per part dels alumnes.

Davant de la manca d'estudiants i de l'abandonament dels estudis als primers cursos es perfilen una sèrie de solucions.

Segons apunta el degà de la Facultat de Ciències, el descens d'alumnes pot veure's alhora com una via per afavorir les carreres: "El repte és aprofitar aquesta davallada per reinvertir els recursos en millorar la qualitat de la docència". Amb menys alumnes, es pot acon-

■ **Les crítiques de la major part dels estudiants es concentren al pla d'estudis de 1992**

■ **La Facultat de Ciències ha proposat una revisió de les carreres que es cursen en el centre**

ORIOI GIRONÈS

seguir un ensenyament més personalitzat, amb classes reduïdes d'estudiants vocacionals.

Plans d'estudis renovats

La facultat de Ciències de la UAB ha proposat una revisió de tots els plans d'estudis de les carreres que es cursen en el centre. La llicenciatura de Matemàtiques té un projecte de pla d'estudis revisat que començarà a aplicar-se l'any que ve. Es tracta de rebaixar la pressió docent, principal causa dels abandonaments, ampliant la carrera a quatre anys i mig. El primer cycle durarà tres anys per tal d'impartir la matèria de les assignatures amb més temps. "Es tracta d'agafar els continguts dels dos primers anys de la carrera i esponjar-los en tres anys, afegint més base, i recuperar així el nivell que s'ha perdut amb

la desaparició del COU", diu Antoni Méndez.

Una vegada que els alumnes hagin superat el primer cycle obtindran un títol propi de la UAB. Després poden cursar el segon cycle que tindrà una durada d'un any i mig. Està previst que el mig any que s'amplia la carrera serveixi per estudiar cursos de postgrau, mestratges o per fer projectes de final de carrera.

El pla d'estudis de Física està en procés de revisió però seguirà l'esquema de quatre anys i mig de la llicenciatura de Matemàtiques. "Els resultats haurien de tendir cap a un alleugeriment dels continguts perquè els alumnes tinguin temps de pensar en comptes d'engolir apunts", comenta el degà.

Méndez diu que els plans d'estudis renovats segueixen les

El degà de la facultat de Ciències, Antoni Méndez, explica que "es tracta d'agafar els continguts dels dos primers anys de la carrera i esponjar-los en tres anys, afegint més base".

línies de futur que es van aprovar a la Declaració de Bolonya per promoure la convergència entre els sistemes nacionals d'educació superior a Europa. Tot i això, el marc legal que configura la universitat a l'Estat espanyol, és a dir, les directrius generals que proposa el Ministeri d'Educació, dificulten l'adopció dels objectius marcats a Bolonya.

La Sònia, que estudia segon de Matemàtiques amb algunes assignatures de primer, considera que el pla vigent està molt comprimit i té la sensació que no està aprenent res. Diu que per millorar els estudis caldria més temps per aprendre la matèria, i que el nou pla renovat pot ser una bona solució, sempre que els estudiants sàpiguen aprofitar-lo. "Necessitem un nou pla d'estudis per assimilar

ORIOI GIRONÈS

La Declaració de Bolonya

Les universitats europees han iniciat un procés per la convergència entre els sistemes d'educació superiors, que es va concretar a la Declaració de Bolonya de 1999. Aquesta declaració té com a principals objectius que els títols universitaris tinguin reconeixement acadèmic a tots els països de la Unió Europea, així com afavorir la mobilitat entre universitaris i fomentar la formació continuada.

El sistema universitari espanyol ha d'adaptar-se al nou sistema proposat perquè la conversió acadèmica dels títols sigui el més fàcil possible. D'altra banda, el pla europeu proposa que els estudiants obtinguin els seus títols universitaris a partir dels anomenats crèdits ECTS. En aquests crèdits no es té només en compte les hores d'assistència a classe, sinó també el treball personal de l'alumne (*workload*) i altres tipus de treballs que es facin a l'assignatura.

millor tot el que anem aprenent cada any. Potser així, el fracàs acadèmic es redueixi una mica més", comenta el Ratil, estudiant de Física.

Potenciar les carreres

La Facultat de Ciències duu a terme dues iniciatives per motivar els estudiants de secundària a l'hora d'escollir les carreres de Física i Matemàtiques i canviar la percepció que es té. *Fes Matemàtiques* és el nom del llibre que ha elaborat el Departament de Matemàtiques per explicar, amb termes molt simples i amb problemes de la vida diària, què és la matemàtica. Aquest llibre, adreçat a alumnes i professors de secundària, s'ha difós pels instituts de Catalunya.

Els dissabtes de la Física són uns cicles de cinc conferències divulgatives, acompanyades de

■
"Ens costa molt canviar la mentalitat que portem de l'escola i acostumar-nos al ritme d'estudi de la Universitat"

■
***Fes Matemàtiques i Els dissabtes de la Física* són dues mesures per promocionar aquestes carreres entre els estudiants de secundària**

visites als laboratoris, que s'estan fent durant aquest any. Aquesta proposta ha tingut força èxit d'assistència d'estudiants de cursos de secundària que han passat uns matins de dissabte a les instal·lacions de la Facultat de Ciències de la UAB per conèixer millor en quin entorn s'estudia la carrera de Física. Els estudiants han pogut veure de més a prop les sortides i les aplicacions que ofereixen aquests estudis.

Aquestes mesures plantegen un futur de reptes per als estudis de Física i Matemàtiques, dues carreres clàssiques que es troben, a hores d'ara, en un període de transició i de replantejament del seu esquema docent ■

**Lucía Calvo
Victoria Bolaños
Adelaida Ferre**

■ **Juan José Bravo**
Membre del Claustre en representació del PAS

El PADI com a repte

El passat 5 d'abril es va constituir la comissió de seguiment del Projecte d'Anàlisi i Diagnòstic Institucional (PADI), de la qual formo part. Una comissió amb nou professors, sis estudiants i tres membres del Personal d'Administració i Serveis (PAS).

Malgrat aquesta minsa representació del PAS, en les dues reunions que la comissió ha tingut fins ara, aquest ha estat l'únic col·lectiu que ha assolit una assistència del 100%.

L'objectiu del PADI (anàlisi i diagnòstic, reforma d'estatuts, declaració de missió...) ha estat explicat ben acuradament pel propi coordinador, el professor Rafael Grasa, a l'anterior número d'aquesta publicació.

Ara bé, des del punt de vista d'un membre del PAS (i afiliat a Comissions Obreres), què voldríem que fos això? Què no voldríem? Què esperem?

Voldríem en primer lloc tenir una radiografia el més acurada i el més real possible de la nostra universitat. Saber, per exemple, fins a on han arribat les ramificacions de Fundació UAB, quin és l'encaix real dels centres adscrits, dels diferents serveis, etc.

Voldríem també aconseguir una estructura institucional que, partint d'aquesta realitat, reafirmés el caràcter públic de la nostra universitat, defensés l'autonomia universitària i complís els principis de transparència i participació.

Voldríem, finalment, que l'adequació entre la realitat i les normes ens permetés a tots els que formem part de la UAB participar en un nou impuls col·lectiu que

faci que aquesta sigui una de les grans universitats europees.

Què no voldríem (i esperem que no ho vulgui ningú)? No voldríem que la radiografia es convertís en un estudi de mercat, no voldríem que la reforma institucional es limités a legitimar el que ja existeix, i no voldríem que aquest impuls del que parlem abans es substituï per un text eteri que serveixi de disfressa d'una realitat cada cop més sotmesa als poders econòmics i polítics.

Potser és veritat que calen estudis de mercat o plasmar en normes la pràctica del dia a dia; però, com deia algú, "no és això, companys, no és això".

Què esperem? Sincerament, no gaire, tant per qüestions internes com externes. En primer lloc perquè la nova redacció de la Ley de Reforma Universitaria (LRU) que ha

anunciat recentment el Govern del Partit Popular suposa un atac brutal contra l'autonomia universitària i la participació dels membres de la universitat en el seu propi govern.

Aquesta perspectiva limita de forma molt significativa les possibilitats de reformes institucionals a la UAB, si més no, les dirigides en la direcció que feiem esment abans.

I en segon lloc per que, al menys fins ara, no hem aconseguit que la nostra tasca formi part de les preocupacions de la majoria de les prop de 40.000 persones que formem part de l'Autònoma, i, sense això, no podem anar gaire lluny. Necessitem, doncs, el vostre ajut.

Voldríem aconseguir una estructura institucional que reafirmés el caràcter públic de la nostra universitat, que defensés l'autonomia

■
Pere Alberola
Robert González
Estudiants assemblearis
de Tercer Cicle

Sobre la universitat comercial

De l'informe inicial del Projecte d'Anàlisi i Diagnòstic Institucional (PADI) que prepara la nostra universitat podem interpretar que s'acosta la fi de la universitat moderna, nascuda al segle XIX i basada en l'estat-nació. Segons el text s'imposa una diversificació i especialització en un context que tendeix a promoure la competitivitat entre universitats. Sembla que la d'avui, la universitat de masses, una evolució de la universitat moderna, no s'aguanta. Per l'estancament pressupostari, per la davallada demogràfica i per més motius.

La nostra universitat es xucla més d'un 60 per cent del seu pressupost en personal, mentre genera perifèries creixents al voltant del món funcional (personal contractat precari i "becaris" de tot tipus). No és un cas aïllat.

La primera aproximació preparatòria del PADI fa una aposta explícita per ser actius en la definició del model d'universitat dins el marc imposat pel procés de globalització, abans que aquest ens imposi un.

Si els gestors actuals ja condueixen en aquesta direcció la nostra universitat, seria poc cautelós no comunicar-los una inquietud que creiem compartir amb altres membres de la comunitat universitària: hem advertit que durant els darrers anys la universitat pública de masses evoluciona cap a una universitat comercial de gestió mixta, i sense corregir les principals perversions que havia generat el model anterior.

L'informe inicial reconeix que la diversificació de l'estructura de la UAB (fundacions, empreses de recerca i formació, etc.) ha generat una ciutadania de segona, que no té garantits tots els seus drets. A aquesta observació

caldria afegir que la nova estructura corporativa de la Universitat s'ha nodrit de l'anomenada externalització de serveis, paraula que s'empra en molts casos com a sinònim de privatització. S'agreuja d'aquesta manera la desprotecció de les rendes més baixes davant la manca de cobertura dels costos (in)directes: habitatge, alimentació, llibres, transport, fotocòpies, etc.

Ens preocupa que un cop travessat el filtre de les taxes i les barreres credencialistes (entre d'altres), ara apa-

regui una altra d'infranquejable, el preu dels serveis imposat a un públic captiu, els alumnes.

A més, una bona diagnosi de la institució universitària no pot deixar d'atendre l'actual incompatibilitat d'estudis i feina; l'estructura jeràrquica i feudal de la universitat; el monopoli del coneixement i dels recursos del qual disposen titulars i catedràtics,

així com la dificultat dels doctorants per trobar finançament públic que promogui l'autonomia de les seves recerques, entre d'altres aspectes.

Entenem que en aquest context el blindatge i la violència que oculta el sistema meritocràtic i credencialista frenen la innovació en la recerca i esdevenen instruments de reproducció.

Els actuals gestors de la universitat han d'evitar que les rendes més baixes pateixin els costos del nou model de finançament. D'altra banda, seria pervers que aquests costos es barreguessin amb la perpetuació de les formes de subordinació del model d'universitat anterior. Si finalment resoldre aquesta situació és un trencaclosques impossible, potser l'aposta per definir una *cultura UAB* s'hauria de caracteritzar per la lluita i la resistència.

em advertit que, durant els darrers anys, la universitat pública de masses evoluciona cap a una universitat comercial de gestió mixta

■ NOTÍCIES

■ **Reconeixement europeu**

L'Agència Europea de Medi Ambient (AEMA) ha decidit escollir la UAB com a líder per reforçar el treball de l'Agència en matèria d'ús i degradació del sòl. L'objecte del treball és un dels reptes que es plantegen a Europa actualment, a causa de l'impacte que tenen les activitats humanes i industrials en el medi ambient. L'AEMA va designar un consorci que es troba encapçalat per la UAB, d'una banda, i el Centre Temàtic Europeu de Territori i Medi Ambient, per l'altra.

■ **Veterinària, una de les millors d'Europa**

La Facultat de Veterinària de la UAB ha aprovat l'examen realitzat per l'EAEVE, l'organisme europeu que s'encarrega de realitzar l'avaluació dels sistemes de formació veterinària que s'imparteixen arreu del continent. El control ha estat realitzat per diverses comissions mixtes de docents i professionals. Veterinària de la UAB és la segona de tot l'Estat, darrere de la Complutense de Madrid. Des del curs 93-94, també imparteix Tecnologia dels Aliments.

■ **La reconstrucció de Bòsnia en fotos**

La Fundació Autònoma Solidària i Voluntaris per Bòsnia van presentar el passat divendres 30 de març a la seu del Consell de Joventut de Barcelona l'exposició de fotografies *Sense guerra i sense pau*, que es pot veure fins al proper mes de juny. La mostra ha pogut comptar amb el suport econòmic de la Comissió Barcelona Solidària de l'Ajuntament de Barcelona.

Les màquines de reciclatge de vidre tornaran 15 pessetes en lloc de 25.

MIRIAM RODRÍGUEZ

Ampolles a 15 pessetes, solució a la **saturació**

La universitat pren mesures per solucionar la saturació de les màquines de reciclatge de vidre.

Fa un any que està en funcionament el projecte global "Residu Mínim" i encara queden problemes per resoldre. La poca capacitat de les màquines de recuperació d'envasos de vidre no permet el reciclatge de totes les ampolles que s'utilitzen a la Universitat. Per això, l'Oficina de Seguretat i Higiene Ambiental (OSHA), ha pres mesures per solucionar-ho.

A partir d'aquest mes les màquines retornaran només 15 pessetes en lloc de 25. Segons Paco Muñoz, tècnic en medi ambient de la OSHA, alguns usuaris en feien un mal ús. El preu real de l'ampolla al mercat és de 15 pessetes.

No obstant, al principi, la universitat va decidir tornar una única moneda de 25 per donar major comoditat als consumidors. Això va provocar que alguns usuaris portessin ampo-

lles de casa per tal de reciclar-les i guanyar diners. Les màquines del campus pertanyen a tres empreses diferents: Ibervending, Daba i Automàtic. Ibervending té un total de 22 màquines de reciclatge, Daba 6 i Automàtic 8. Cada una d'aquestes empreses disposa el personal que considera adient pel buidatge de les màquines. Traslladen els recipients a l'iglu verd situat a l'exterior de cada facultat, on el recuperador els recull per a ser utilitzats com a matèria prima en la fabricació dels nous vidres.

Malgrat que un servei permanent es dedica diàriament a recollir el vidre, sempre es pot trobar alguna màquina saturada. S'espera que les noves mesures siguin la solució al problema ■

**Judith Enciso
Marta Navarro**

Granges tancades al personal no autoritzat.

JOSÉ F. VÍLCHEZ

■ La publicitat del segle XXI

La Facultat de Ciències de la Comunicació va acollir les II Jornades Reptes de la Publicitat al Segle XXI els dies 19 i 20 d'abril. Estudiants, professors i destacats professionals es van reunir per debatre les principals tendències del sector publicitari dels últims anys. Les Jornades pretenen enfortir els vincles entre els diferents centres de l'Estat on s'imparteix la llicenciatura de Publicitat i Relacions Públiques.

Més informació:
935811536.

■ Nou Tauler Electrònic

El Campus de la UAB acaba d'inaugurar un nou sistema d'informació per als alumnes. Amb el nou Tauler Electrònic, els estudiants poden penjar tota mena d'informació, des de missatges relacionats amb l'habitatge a ofertes de compra i venda d'objectes personals. Es pot accedir al Tauler Electrònic des de qualsevol dels portals de la UAB, dins l'enllaç Punt de Trobada.

Més informació:
www.uab.es

■ Encontre Ciutadà

La Càtedra UNESCO per la Pau i els Drets Humans de la UAB, amb l'Ajuntament de Barcelona, va organitzar el primer *Encontre Ciutadà Internacional*. Els actes es van celebrar entre el 19 i el 21 d'abril a l'Aula Magna i a l'annex de la Casa de Convalescència de l'Hospital de Sant Pau. Les persones que van assistir el primer dia van poder escoltar opinions sobre diversos temes d'actualitat com els Drets Humans, el Desarmament, el Desenvolupament Humà i la Justícia Social.

Més informació:
www.bcn.es/encontreciutada

Mesures a Veterinària contra la **febre aftosa**

El Comitè de Crisi de les granges de la Facultat de Veterinària ha iniciat un dispositiu de seguretat i prevenció per evitar que una possible epidèmia de febre aftosa a Catalunya afecti als animals.

La febre aftosa és una malaltia que només provoca la mort d'aquells animals més dèbils. A la resta del bestiar genera nafres a la boca i als peus, i retard en el creixement. Així doncs, aquesta malaltia no és mortal en la majoria de casos.

El problema, però, rau en la facilitat del seu contagi, segons el director tècnic de les granges de la facultat, Ramon Costa. Per això, el Comitè de Crisi de Veterinària ha establert un conjunt de mesures preventives per evitar la propagació d'un possible brot entre els seus animals.

L'accés al recinte està obstaculitzat per tanques i un cartell prohibeix explícitament el pas a persones i cotxes aliens a les instal·lacions. S'obliga a tots els treballadors a què es canviïn de roba als vestuaris i que portin roba de feina. Quan surten al carrer, s'han de canviar de nou de roba.

A més, a les entrades dels edificis s'ha col·locat una safata amb líquid desinfectant antivíric

per netejar els peus dels operaris i dels estudiants que hagin de treballar o practicar de manera ineludible amb el bestiar.

Vacunes no permeses

Per evitar la contaminació de la malaltia seria necessari només que es vacunessin els animals. No obstant, el govern espanyol de moment no ho ha autoritzat. Aquesta vacuna injecta el virus de la febre aftosa a l'organisme dels animals. D'aquesta manera, s'ha impedit exportar els animals, ja que els altres països no saben si la presència del virus és a causa de la vacuna o bé a causa de la malaltia.

No obstant, aquesta és l'única mesura realment eficaç per evitar el contagi, segons el professor Ramon Costa. La febre aftosa es transmet per l'aire, i qualsevol precaució de les fins ara preses no resultaria suficient en cas d'un brot a Catalunya ■

Felipe Blasco
Daniel González

■ Jornades de debat i reflexió

El Consell d'Estudiants de la Facultat de Traducció i d'Interpretació ha organitzat les Jornades de Debat i Reflexió amb l'objectiu de fer conèixer als universitaris la realitat d'alguns conflictes. L'eix de les Jornades és el dret de l'autodeterminació dels pobles com a solució de molts d'aquests conflictes.

Més informació:
ETI@uab.es

■ Tu, que parles català

El Teatre de la UAB va acollir el passat 18 d'abril l'acte de presentació de la campanya *Tu, que parles català*. Miquel Calçada, *Mikimoto*, va ser l'encarregat de presentar l'acte. La nota musical la va oferir Lluís Llach, un ferm defensor del català durant l'època del franquisme. L'Associació de Voluntariat Lingüístic (AVL) organitzà la presentació, que també va disposar de la col·laboració del Gabinet de Llengua.

■ Curs de mamífers exòtics

Els dies 27, 28 i 29 d'abril va tenir lloc el Curs de Medicina i Cirurgia en petits mamífers exòtics a la Sala d'Actes de la Facultat de Veterinària de la UAB. El curs fou organitzat per l'AVAFES de Barcelona. També hi col·laboraren La Caixa de Pensions, la UAB, la Facultat de Veterinària de Barcelona i Orbis Geographica.

■ Jornades de participació

El passat 18 d'abril van tenir lloc a la Facultat de Ciències Polítiques les III Jornades Internacionals de Participació i Desenvolupament Sostenible. Les Jornades es van presentar com un espai de posada en comú d'experiències i d'intercanvi.

Actuació **irregular** als campionats esportius

Des del gener del 2001 s'estan duent a terme les diferents competicions que engloba els Campionats Universitaris, en què hi participen onze universitats catalanes. Més d'un miler d'estudiants competeixen per fer-se amb una de les medalles repartides en 38 modalitats esportives diferents. El paper de l'Autònoma és força desigual pel que fa a les modalitats: nefast als esports d'equip i molt destacat als esports individuals, on s'han aconseguit totes les medalles. En l'esport rei, el futbol, l'equip de la UAB va arribar a les semifinals, on va perdre amb el que va ser el campió: l'onze de la Politècnica. Els equips de futbol sala masculí i femení es van quedar a les portes del podi, a la quarta posició. Els equips de voleibol de la UAB van passar per la competició amb més pena que glòria, amb un últim i penúltim lloc respectivament.

Èxit a bàdminton i a judo

Les deu medalles guanyades a bàdminton i les sis dels judoques han estat sens dubte l'èxit de la UAB. A més, s'han de destacar les tres aconseguides a tennis i

JOSE F. VILCHEZ

els ors de la marató, el d'esquai i el d'orientació. L'Autònoma ocupa la segona posició del medaller general, només superada per la Universitat de Barcelona, amb 69 medalles. Aquest mes de maig se celebren les competicions de rem, duatló, frontennis i vela. La UAB, però, només estarà representada a la vela amb sis regatistes ■

Els campionats aconsegueixen any rere any una gran participació.

Ivan Falcó
Raúl Medrano

ORIOI GIRONÈS

Roses i llibres. El dia de Sant Jordi les roses i els llibres van omplir de color la totalitat de les facultats. L'Autònoma no es va quedar al marge de la festivitat del patró de Catalunya. En els diferents quioscos van posar-se a la venda llibres d'oci, que els estudiants van poder remenar i adquirir com si es tractés d'una parada a les Rambles.

El grup es reuneix els divendres de 16.00 a 17.30 hores a l'Edifici d'Estudiants.

JOSE F. VÍLCHEZ

Classes de **serbocroat** per a voluntaris

Les classes són gratuïtes i estan a disposició de tots aquells estudiants que vulguin conèixer l'idioma i la cultura de Bòsnia.

Des de fa quatre anys, Voluntaris per Bòsnia porta a terme un programa d'ajut a disminuïts de la Universitat de Tuzla, de Bòsnia, ja que la guerra va provocar un gran augment de disminucions físiques i psíquiques. Des de l'organització es dona suport a deu estudiants de Tuzla i s'han realitzat obres d'adequació de les instal·lacions de la universitat bosniana. Per completar el programa, aquest mes arriba a la UAB un grup de deu persones des de Bòsnia, compostat per disminuïts, voluntaris i membres del projecte. Aquesta és la raó per la qual s'han organitzat les classes de serbocroat, ja que el grup necessita voluntaris per guiar-los i oferir-los els serveis que requereixen.

Tot i això, el curs es perllongarà fins el mes de juny. Les classes consten de vint estudiants, però no tots estan relacionats amb Voluntaris per Bòsnia, sinó que hi ha interessos diversos. D'aquesta manera, Alma Prelic, que ha vingut de Bòsnia per realitzar un màster de Pedagogia, intenta personalitzar l'aprenentatge segons els objectius individuals. Alma intenta orientar el curs com un intercanvi de cultures i plantejar l'idioma com un joc. Els assistents també aprenen aspectes de la cultura bosniana com hàbits culinaris, música i danses tradicionals ■

**Cristina Ares
Ruth Asensio**

L'economia i l'empresa, a debat. El futur de les ciències econòmiques i empresarials va ser debatut en la IV Jornada de Col·legis Professionals i Universitats, organitzada pel Consell Social i el Col·legi d'Economistes de Catalunya. En la sessió, a la qual van assistir 600 estudiants, van participar rellevants economistes.

JAIRO

■ **Una proposta alternativa**

El dia 3 d'abril es va tancar el cicle *El Teatre Alternatiu* a Barcelona amb l'obra *Un cop baix*, organitzat per la Sala Teatre de la UAB. Aquest cicle va consistir en la presentació de tres obres: *Shylock*, *La noche justo antes de los bosques* i *Un cop baix*, i una taula rodona sota el lema *Sales Alternatives de Barcelona: Alternatives a què i de quina manera?*

■ **Jornada sobre gestió de residus**

El passat 3 d'abril va tenir lloc a la sala 11 de la Casa Convalescència de l'Hospital de Sant Pau la Vª Jornada Tècnica sobre la Gestió de Residus Municipals. Les temàtiques tractades van ser els residus especials d'origen domèstic, la seva generació a Catalunya, el marc legal que regula el seu tractament i diferents tipus de gestió.

■ **Seminari de Meteorologia**

L'Associació d'Estudiants de Física (AEF) va crear un curs de meteorologia (del 13 de març al 5 d'abril) a conseqüència de la manca d'especialització en aquesta àrea de la carrera. L'AEF ha rebut una subvenció de 100.000 pessetes del departament que, juntament amb les 5.000 que val el curset, sufraguen la remuneració dels físics de la Generalitat que han impartit les classes.

■ **Jornades sobre comunicació a Portugal**

La Facultat de Ciències de la Comunicació va ser el 20 d'abril l'escenari d'aquestes jornades. El debat va comptar amb importants professionals de la comunicació portuguesa com Carlos Magno (TV Porto), José M. Nunes (RDP) o Nuno Santos (SIC Noticias).

■ NOTÍCIES

■ **Nou llibre de Víctor Alexandre**

El passat 25 d'abril es va presentar a la Facultat de Psicologia de la Universitat de Barcelona a la Vall d'Hebron el llibre *Despullant Espanya* (Proa, 2001), la darrera obra de l'escriptor Víctor Alexandre. A través de les seves pàgines, l'autor pretén donar-nos a conèixer el conjunt d'actituds que poden donar versemblança a la identitat catalana. El llibre es presenta com a la continuació lògica de l'obra anterior de l'autor, *Jo no sóc espanyol*, un volum d'entrevistes on se'ns encoratjava a desacomplexar-nos a l'hora de proclamar la identitat catalana.

■ **Premi a la recerca sobre Administració Local**

L'Institut Nacional d'Administració Pública concedeix aquest premi per a treballs d'estudi i investigació sobre les diputacions provincials, cabildos, consells insulars i ajuntaments des de diferents vessants: administrativa, econòmica, jurídica, política, històrica... El primer premi consisteix en un milió de pessetes. La presentació de treballs finalitza el proper 21 de setembre.

Més informació:

913493219

www.inap.map.es

■ **S'estrena El Xiringu**

El Xiringu, situat a l'Edifici d'Estudiants, és un nou punt d'informació i assessorament sobre drogues, sexualitat i altres temes de salut adreçat als joves del campus. Aquest servei està organitzat per voluntaris del Programa de Salut de la Fundació Autònoma Solidària.

Més informació:

935813455

www.site-b.org

JOSÉ VEIGA

L'Aula de Dansa va a un **festival a París**

La Universitat París XIII organitza cada dos anys un festival de dansa contemporània universitària. L'Aula de Dansa de l'Autònoma no ha faltat des que es va inaugurar aquest espai ara fa sis anys. Aquest any, els quinze ballarins del taller de creació porten a França l'espectacle *Mentides*.

Del 10 al 17 de maig, els quinze alumnes del Taller de Creació intercanviaran coneixements, primer a Nantes i després a la capital francesa. La universitat París XIII organitza aquesta cita internacional que ofereix l'oportunitat de posar en comú tècniques i noves maneres de sentir la dansa contemporània, a partir dels diferents tallers i congressos. Cada any els espectacles del festival giren entorn d'un tema predeterminat l'any anterior. Fa dos anys havia estat la utopia i aquest any el *leit motiv* és la paraula. Amb aquest pretext el Taller de Creació de l'Aula de dansa de la UAB ofereix el seu

L'Aula de Dansa representarà l'espectacle Mentides.

espectacle *Mentides*. El que es veurà a París però, serà només una petita mostra del que es presentarà al teatre de l'Autònoma la setmana del 20 de maig. *Mentides* és un espectacle de dansa i imatges. Si l'any passat l'Aula de Dansa va comptar amb la col·laboració de l'orquestra, aquest any s'ha optat per un treball d'ensamblatge entre dansa i audiovisuals. Alumnes de quart de Comunicació Audiovisual han creat les imatges de la posada en escena de *Mentides*. L'Aula de Dansa amplia aquesta proposta de fusió entre dansa i imatge i ofereix un curs intensiu de 80 hores (vuit crèdits) el juliol. Una activitat que ha estat preparada conjuntament amb el Centre de la imatge i que va dirigida a qualsevol persona receptiva al moviment, encara que no sigui professional del món de la dansa ■

**Bàrbara Barrera
Agnés Cabezas**

■
Felicity Hand
*Professora
de literatures
anglesa i germànica*

Els estudis sobre anglès i castellà arreu del món demostren que el segon viu un ascens gairebé imparable. La professora de literatures anglesa i germànica Felicity Hand no creu, però, que una s'imposi a l'altre, sinó que es fusionen.

MÍRIAM RODRÍGUEZ

“Les **races** i les llengües pures ja no tenen sentit”

Què hem d'entendre per literatura postcolonial?

El terme postcolonial es pot entendre de dues maneres diferents. Hi ha qui pensa que postcolonial és la literatura que s'ha fet a les colònies europees al món després de la independència, però també hi ha qui engloba, dins d'aquest terme, tota la literatura que es va fer des de bon principi a les colònies. Els primers són teòrics que entenen aquesta literatura segons la idea que suggereix el prefix *post* i els altres agafen la resta de la paraula, *colonial*. Ni els uns ni els altres estan equivocats, són dues maneres de veure la literatura postcolonial. El que passa és que, normalment, el que la gent entén

és tot allò que s'ha escrit en els darrers 50 anys, després de la descolonització.

Fins a quin punt arriba la influència de la metròpoli en aquesta literatura?

De bon principi és molt forta. Evidentment la influència del colonialisme ha estat important perquè va representar la imposició d'una nova cultura, d'uns nous valors a través de l'ensenyament. Amb la colonització arriben uns gèneres i unes maneres d'escriure que no existien a les colònies.

Perquè la literatura nord-americana no es considera postcolonial?

“El colonialisme va representar la imposició d'una nova cultura”.

En primer lloc perquè els EUA i Canadà van aconseguir abans la seva independència i han tingut més temps per desenvolupar un estil propi. A més, no té gaire sentit posar-los al mateix sac que els paquistanesos o els nigerians perquè les circumstàncies socials en què apareix la literatura són molt diferents.

I la literatura que poden fer avui les minories en ascens als EUA es considera postcolonial?

Aquesta sí que la podríem arribar a considerar postcolonial, perquè és un colonialisme dins el propi país. Es dona una situació de domini d'una cultura sobre l'altra tal com passava

durant la dominació europea a l'Àfrica i a l'Àsia.

Com va contribuir aquesta educació a l'alliberament de les colònies?

Potser el cas més clar és el de l'Índia. Els britànics van provocar una paradoxa. Van educar una petita part de la societat índia que, a la llarga, va ser la que va portar el país a la independència. Aquest cas no és extrapolable a tota la descolonització, però és un bon exemple de com la pròpia metròpoli, sense voler, les acostava a la independència. L'educació va servir per inculcar uns valors de democràcia i de llibertat que a ells no se'ls aplicaven.

La literatura postcolonial mira a les arrels o al futur per buscar la llibertat?

Uneix les dues coses. De bon principi sí que es fonamenta en la mirada a l'interior, allò que ells eren abans de ser colonitzats. A l'Àfrica, per exemple, és una celebració de la negritud, de la pròpia raça. Però, un cop arriba la decepció que, en molts casos, van provocar els règims independents, la literatura comença a mirar més aviat el present. Ara mateix ja hi ha de tot i no es pot generalitzar.

No es pot considerar nacionalista, llavors?

En una primera fase sí, però avui dia ja no. A més, en els països africans, per exemple, no es pot parlar d'un nacionalisme semblant a l'europeu, perquè cada país conté un munt d'ètnies molt diferents entre elles. A més, ja fa 40 o 50 anys de la independència i els autors busquen altres coses.

Per exemple?

Ara mateix els països tenen massa problemes per parar-se a pensar en l'essència de la seva nació. La pobresa, la misèria,

en alguns casos les guerres, en altres les escalades d'armament nuclear, és el que ara hauria de centrar el pensament d'aquests països i no els enfrontaments entre les persones.

La literatura de la Commonwealth és la part més important de la postcolonial?

No. Aquest terme ha quedat una mica obsolet perquè posa el Regne Unit al centre i només és un país més dels que tenien colònies. A més, la Commonwealth ja ha passat a la història i, fins i tot a nivell d'institució, només té un valor simbòlic, record d'un vincle que va existir durant molt de temps amb les colònies.

El domini de l'anglès

Els autors amb què escriuen, amb la llengua pròpia del país o amb una vehicular com l'anglès o el francès?

És difícil que un escriptor es pugui fer famós i arribar a Europa si utilitza una llengua minoritària. Aquesta és una de les causes per les quals els escriptors postcolonials no solen utilitzar la llengua pròpia. També hi ha casos particulars. Tornem a l'Índia: en aquest país existeixen dues llengües franques, l'hindi i l'anglès, però, a més, hi ha d'altres que són oficials.

Són raons pràctiques llavors?

Sí. La llengua és la llengua del món editorial occidental i, per desgràcia, avui dia si vols ser conegut has de publicar a occident. Hi ha molts escriptors indis que escriuen en la seva llengua autòctona, però no poden sortir de la seva regió. Algú que escrigui en hindi no pot vendre ni tan sols al sud de l'Índia.

L'anglès, a més, té l'avantatge de ser dominant a Amèrica del Nord, a l'Àfrica, a part d'Àsia, la majoria del Tercer món...

"Es difícil que un escriptor pugui editar llibres a Europa fent servir una llengua minoritària".

I no només aquest. L'anglès té les seves dificultats, com totes les llengües, però té una gramàtica molt més senzilla que el castellà o el francès i a més a més, es presta molt als neologismes. Evoluciona molt ràpid i una de les coses més positives que ha deixat a les colònies és **Beques Séneca**, un intercanvi per trencar tòpics. Aquest mes hi ha la segona convocatòria de les beques

de mobilitat Séneca. Amb aquest programa, el Ministeri d'Educació pretén facilitar que els estudiants coneguin altres universitats espanyoles. Tot i les dificultats pròpies d'una primera edició, enguany, 40 estudiants

MÍRIAM RODRÍGUEZ

■
**"Ara ja som barreges,
 no existeix cap raça pura
 i cada vegada serà
 més difícil conservar
 totes les arrels"**

■
**"Cada llengua
 que mor
 és una cultura
 que desapareix"**

■
**"Els països monolingües
 no tenen la riquesa
 que ofereix
 el plurilingüisme"**

"L'anglès que rebem d'Internet es troba molt empobrit"

L'altre dia llegia que un vuitanta per cent de les pàgines d'Internet són en anglès. Tota la tecnologia informàtica del futur ha nascut a països anglosaxons. La investigació científica també està en mans de l'anglès. Aquí sí que és una lluita desigual, contra un gegant. Però l'anglès que es fa servir és un anglès empobrit, gairebé vulgar. Aquesta no és la millor manera que una llengua aconsegueixi aquesta hegemonia que ara mateix sembla que té l'anglès. Aquest anglès amb una gramàtica i una sintaxi molt pobres no ajuda a desenvolupar la pròpia llengua i, a més, frena les altres. Les llengües s'han de cuidar i mimar. No pots permetre que vagin perdent a poc a poc la seva qualitat. Què passarà si els llibres d'aquí a poc temps s'escriuen amb aquest llenguatge, que tot ho soluciona amb tres paraules: *web*, *link* i *mail*.

d'arreu d'Espanya han pogut estudiar a l'Autònoma, i en general se senten satisfets amb l'experiència. Si t'interessa passar un any a una altra universitat de l'estat, assegura't que compleixes els requisits i prepara't per l'experiència. "Converteix-te en un Séneca". Aquest filosòfic slògan podria promocionar les ajudes per a la mobilitat d'estudiants Sicue-Séneca, ja que no hi ha cap dubte que a

aquestes beques els cal una mica de publicitat. Aquest mes de maig surt la segona convocatòria del programa i a les aules de la UAB gairebé ningú n'ha sentit parlar. Potser el motiu d'això és que l'any que ve serà la segona promoció d'aquesta iniciativa de les universitats de l'Estat.

El Sicue-Séneca és un sistema d'intercanvi d'estudiants entre les universitats espanyoles. Sicue és l'intercanvi acadèmic, que pot anar o no acompanyat d'una beca de mobilitat Séneca. Les beques poden sol·licitar-les els alumnes universitaris que hagin superat la meitat dels crèdits de la carrera amb una nota mitjana mínima de 1,5. L'estada a una altra universitat espanyola es perllonga entre tres i nou mesos

■
**"Salman Rushdie
 ja sabia
 a què s'arriscava
 quan va escriure
 Versos satànics"**

■
**"Hi ha més
 escriptors que
 pateixen *fatwas*
 i que no tenen
 un govern
 que els
 protegeixi"**

MÍRIAM RODRÍGUEZ

Jo no sé perquè els americans es posen així. Els països monolingües no entenen la riquesa que ofereix el plurilingüisme. Jo mateixa, quan vaig arribar a Catalunya, no parlava ni castellà ni català i tampoc entenia això del bilingüisme, però dominar els dos idiomes és una riquesa enorme que la gent que viu aquí té la sort de viure de prop. S'ha de fer veure que el bilingüisme és un do, és un regal.

Anem cap a una mena d'esperanto? Digues-li esperanto, digues-li spanglish, digues-li com vulguis. Però després de segles dividint-se entre elles, ara les llengües tendeixen a la reunificació.

El cas de Salman Rushdie, un escriptor postcolonial perseguit pels seus escrits, és habitual?

Jo tinc un gran respecte per Rushdie com a escriptor però sempre m'ha semblat que Rushdie ho va fer per significar-se. Ell ja sabia a què s'arriscava quan va escriure el *Versos Satànics* i s'ha mostrat al món com un màrtir. Altres escriptors han estat igual de crítics però no han tingut tanta publicitat. En el món islàmic hi ha més escriptors tan atrevits com Rushdie, que no qüestionen l'Alcorà sinó la seva interpretació i que també pateixen la *fatwa* (condemna) de Rushdie. Són completament desconeguts i no tenen uns governs que els protegeixin de possibles atemptats.

Però el llibre ha contribuït a mostrar la barbàrie que es viu en alguns països islàmics?
 No ho crec. Rushdie només ha

"A l'Afganistan hi ha un grup integrista al poder armat per cert país nord-americà."

portat més mala imatge als països islàmics. Amb el llibre *Versos Satànics* no va fer un gran favor al món islàmic. Ha ajudat a difondre la idea que a l'islam només hi ha fanàtics i integristes que cremen llibres al carrer. És el que passa ara amb els talibans a l'Afganistan.

Quin és el problema més gran de l'Afganistan ara?

Allà el que passa és que hi ha un grup integrista al poder que té unes armes que va rebre fa vint anys de cert país nord-americà, perquè s'enfrontés a la invasió soviètica. És una minoria però té el poder de les armes. Els afganesos no són integristes, ho són els talibans, però al món es ven la imatge que són fanàtics ■

Manel Carrere Navarro

Aquest mes hi ha la segona convocatòria de les beques de mobilitat Séneca. Amb aquest programa, el Ministeri d'Educació pretén facilitar que els estudiants coneguin altres universitats espanyoles. Tot i les dificultats pròpies d'una primera edició, enguany, 40 estudiants d'arreu d'Espanya han pogut estudiar a l'Autònoma, i en general se senten satisfets amb l'experiència. Si t'interessa passar un any a una altra universitat de l'estat, assegura't que compleixes els requisits i prepara't per l'experiència.

ALBA TIRÓN

Beques Séneca, un intercanvi per trencar tòpics

“Converteix-te en un Séneca”. Aquest filosòfic slògan podria promocionar les ajudes per a la mobilitat d'estudiants Sicue-Séneca, ja que no hi ha cap dubte que a aquestes beques els cal una mica de publicitat. Aquest mes de maig surt la segona convocatòria del programa i a les aules de la UAB gairebé ningú n'ha sentit parlar. Potser el motiu d'això és que l'any que ve serà la segona promoció d'aquesta iniciativa de les universitats de l'Estat. El Sicue-Séneca és un sistema d'intercanvi d'estudiants entre

les universitats espanyoles. Sicue és l'intercanvi acadèmic, que pot anar o no acompanyat d'una beca de mobilitat Séneca. Les beques poden sol·licitar-les els alumnes universitaris que hagin superat la meitat dels crèdits de la carrera amb una nota mitjana mínima de 1,5. L'estada en una altra universitat espanyola es perllonga entre tres i nou mesos i és requisit obligatori que el beneficiari es traslladi a viure al lloc de destí.

En la primera edició de les beques, curs 2000-2001, la novetat i la incertesa sobre el seu

Katia, asturiana i estudiant de Periodisme, s'ha beneficiat del programa Séneca.

funcionament van provocar que no es cobrissin totes les places: el Ministeri d'Educació i Ciència tenia pressupost per a concedir ajudes a 2.000 estudiants però finalment només n'hi van participar 600.

La UAB va acordar convenis amb 34 universitats espanyoles i durant aquest curs acull uns 40 becaris Séneca.

Aquests joves provinents de la resta de l'estat s'han decidit per l'Autònoma. D'una banda, per conèixer una altra cultura, i de l'altra, pels avantatges educatius. Beatriz, provinent de la Univer

sitat de Màlaga, volia conèixer una altra forma de fer docència. “El Séneca em va semblar una oportunitat de veure un altre estil d’ensenyament; havia sentit que a la UAB hi ha menys alumnes per classe i es podien fer més pràctiques. A més, crec que Barcelona és una ciutat amb moltes sortides per a una periodista i m’agradaria quedar-me a treballar aquí”, afirma Beatriz, estudiant de Periodisme.

Algunes persones vénen buscant assignatures concretes que complementin la seva formació. És el cas de la Minerva i en Lluís, que estudien Física a la Universitat de València i volen especialitzar-se respectivament en Física de Materials i Microelectrònica.

Quelcom semblant ha passat amb estudiants de Ciències Ambientals de la UAB, que mitjançant el Séneca han anat a completar els seus estudis a la Universitat de Granada, amb una orientació diferent a la que es dona a Catalunya.

Balanç del primer any

Segons l’Oficina de Relacions Internacionals, departament encarregat de rebre els “Séneca”, aquests trien la UAB bàsicament per tres raons. En primer lloc hi ha el prestigi acadèmic de la Universitat –un 40% de tots els becats de l’Estat van anar a centres de Madrid o Barcelona. En segon lloc, l’atractiu de la ciutat, i finalment, la presència de familiars.

Aquest curs el Séneca ha funcionat amb les irregularitats pròpies d’un programa nou. Les llistes definitives de becaris, per exemple, no es van saber fins l’octubre, fet que provocà que moltes universitats recomanessin als estudiants no arriscar-se a marxar sense beca; així, el nombre de renúncies fou elevat. Un altre problema greu fou el retard en el pagament de la beca. Els

Séneca van arribar força contents per les expectatives de cobrar 50.000 pessetes al mes més 15.000 per desplaçaments. Els nervis van començar a sorgir quan al mes de desembre el Ministeri d’Educació encara no havia donat els diners als estudiants.

Al gener, finalment va arribar una circular anunciant els pagaments. Aquests es van donar el mes de febrer. Tot i això, però, els becaris estan molt satisfets amb l’experiència. El que no ha estat un obstacle és la docència en català, ja que la Universitat va subvencionar un curs de català al Servei d’Idiomes Moderns pels alumnes visitants.

Els resultats han estat molt bons i els “Séneca” afirmen que poden desenvolupar-se perfectament en aquest idioma. Així

María, Beatriz i Flor han arribat a l’Autònoma provinents de la Universitat de Màlaga. A la dreta, Joan Anton Carbonell, cap de Relacions Internacionals de la Universitat.

ho manifesta Katia, una asturiana que estudiava a Santiago de Compostel·la. “Entre allò que escoltes al pis d’estudiants i a classe se’t va quedant. És molt semblant al castellà”, afirma aquesta asturiana.

L’any que ve, més places

Pel proper curs, la UAB té previst augmentar el nombre de places Séneca, però no serà fins d’aquí a uns anys que es podrà avaluar l’èxit del programa. Minerva, de València, opina que el Séneca arribarà a tenir més demanda que l’Erasmus, sobre- tot perquè està ben pagat i no té l’inconvenient de l’idioma. Molta gent que fa un intercanvi no només el fa per aprendre idiomes, sinó també per canviar d’aires.

■ **Les raons dels estudiants per a triar el centre de destinació són: el prestigi de la universitat, l'atractiu de la ciutat i la presència de familiars**

■ **L'Autònoma acull aquest curs 2000/2001 a 40 estudiants del programa Séneca**

Coneix el programa Séneca

El programa de mobilitat Sicue permet que els estudiants realitzin una part dels seus estudis en una universitat espanyola, amb el conseqüent reconeixement dels crèdits realitzats. El programa va destinat a alumnes de diplomatures, enginyeries, llicenciatures i arquitectures, i també als estudiants que facin treballs de fi de carrera. L'estudiant pot sol·licitar fins a tres universitats que tinguin un conveni amb la seva d'origen. S'exigeix tenir la meitat dels crèdits de la carrera amb una nota mitjana mínima d'1,5. La beca Séneca equival a 50.000 pessetes per cada mes d'estança, més 15.000 pessetes pels desplaçaments. Si vols saber més sobre el Séneca pots visitar la pàgina web del Ministeri d'Educació: <http://www.mec.es>

En canvi, Xavi Biarnés, de l'Oficina de Relacions Internacionals, no comparteix aquesta opinió. "Entre anar a estudiar a París i anar a Màlaga hi ha un plus que valora l'alumne, el mercat i els pares, perquè se suposa que si l'alumne va a l'estranger aprendrà un idioma i una altra cultura", explica Biarnés. L'any passat, "coincidien les convocatòries de Séneca, Erasmus, i del programa de Mobilitat a Amèrica Llatina. Hi havia alumnes que els demanaven tots tres i normalment renunciaven a Séneca, ja que l'estranger té aquest plus de prestigi", afirma aquest funcionari.

No obstant això, Joan Anton Carbonell, cap de Relacions Internacionals, pensa que més enllà de l'èxit quantitatiu, el Séneca tindrà beneficis a llarg

termini. "La UAB valora molt tenir estudiants de diferents procedències perquè l'enriqueixen", diu Carbonell. I continua afirmant que "si se l'ha tractat bé, la persona que vindrà aquí serà una bona embaixadora de la UAB, i mentre és aquí fa que la Universitat tingui un ambient més obert".

Obrint fronteres per una societat més tolerant

Carbonell manté que els programes d'intercanvi com Séneca o Erasmus serveixen per a la formació d'una ciutadania més oberta i tolerant: "Quan es va crear el programa Erasmus, la Comissió Europea no tenia cap competència en educació; l'únic que podia fer des d'una perspectiva constructivista era provocar que els estudiants es moguessin, i així, assolir, realment, la idea d'una Europa unida. Ara la gent ja no pensa que els alemanys son capquadrats o el que sigui. Potser també el Séneca farà que es trenquin alguns tòpics sobre els catalans", declara Carbonell.

A l'Oficina de Relacions Internacionals també s'opina que aquest programa pot servir per obrir camí al districte únic. "A França un estudiant escull la universitat més adequada per la seva especialitat, independentment de la distància que hagi de recórrer per estudiar el que vol. A Espanya, en canvi, no existeix encara aquesta mentalitat", diu Biarnés.

El districte únic és una realitat progressiva. Permet que cada any s'augmenti el percentatge d'estudiants procedents d'altres regions. Amb aquesta iniciativa es pot facilitar que canviï la mentalitat dels estudiants, fent que aquests vegin com a normal cursar els seus estudis a qualsevol part del país ■

**Eduard Herrero
Alba Tizón
Marc Timón**

Gats universitaris

Al campus de l'Autònoma no només hi ha estudiants, també hi ha centenars de gats que conviuen amb la comunitat universitària.

Amb l'arribada de l'estiu augmenta el nombre d'animals abandonats a tot arreu i especialment aquí al campus, ja que la gent pensa que és un lloc adequat per als gats. És per això que un grup d'estudiants voluntaris amb l'ajuda de la Facultat de Veterinària ha iniciat una campanya per conscienciar del problema que suposa l'abandonament i aconseguir que els gats siguin acollits.

Des de fa tres o quatre anys no deixen d'arribar gats a l'Autònoma que són abandonats per gent que viu a Cerdanyola, Ciutat Badia i Bellaterra, entre d'altres. Aquesta situació s'agreuja perquè les femelles poden arribar a tenir dos cops l'any una camada de quatre o cinc gatets, i es pot passar de tenir 40 gats a tenir-ne 500 en un estiu.

Les colònies d'aquests animals són controlades per grups de voluntaris, que s'encarreguen, per zones, de donar-los menjar, portar-los a la Facultat de Veterinària per esterilitzar-los i buscar algú que els vulgui adoptar.

Elaborar un cens

Per tal de saber quants gats hi ha i conèixer cadascun d'ells, han elaborat un cens amb el nom i les característiques de cada gat. "El tracte diari amb els gats fa que arribem a conèixer-los tots, sabem distingir perfectament quin és quin", afirma una vo-

luntària. Al començament, els mateixos voluntaris pagaven les esterilitzacions i més tard es van posar en contacte amb Veterinària. Ara són els estudiants els qui s'encarreguen sota la supervisió d'un professor i un becari. Fèlix García, veterinari encarregat del projecte d'esterilització, explica que també se'ls hi fan proves de leucèmia i immunodeficiència i, els que surten positius, són sacrificats. García afegeix que alguns gats agressius són sacrificats i els que no es deixen agafar, la majoria mascles, "marquen territori i no deixen que s'apropin altres gats".

Els animals domèstics abandonats en el campus són sovint alimentats amb restes de menjar per membres de la comunitat universitària. Aquesta conducta, tot i ser plena de bonhomia, fa dels animals uns éssers dependents. Aquesta dependència no és en sí mateixa criticable si existeix un compromís continu

Les colònies de gats poden arribar a ser molt nombroses, ja que les femelles acostumen a criar dos cops l'any.

per alimentar-los. Això no és sempre així, doncs l'estacionalitat que caracteritza la vida universitària deixa encara més orfes els gats abandonats, segons s'explica en un pla creat per la UAB i la Lliga per a la Protecció dels Animals i les Plantes.

És per aquest motiu que els voluntaris han creat una borsa d'adopció amb la qual en els últims quatre anys han donat en adopció 180 gats. "El principal problema és que la gent vol gats de menys de dos mesos i els que són abandonats solen tenir més d'un any", matisen els voluntaris. A més, la gent busca gats de característiques molt determinades i això també dificulta l'adopció.

Els voluntaris estan especialment preocupats per l'actitud de la gent, ja que abandonen aquí els gats perquè pensen que és un lloc on estaran ben cuidats. "La gent considera que a un jardí els gats viuen bé, però s'ha de tenir en

El camí fins a l'adopció

Quan algun dels voluntaris o personal de l'Autònoma troba un nou gat, el captura per portar-lo a la Facultat de Veterinària. Allí els estudiants en pràctiques els realitzen un examen mèdic. Si l'animal està infectat d'alguna malaltia és sacrificat i, en cas contrari, és esterilitzat per evitar la seva reproducció. Aquests gats són censats pels voluntaris i alliberats de nou al campus. Des d'aquest moment es posa en marxa el procés per donar-los en adopció.

compte que els gats són animals domèstics", explica una de les voluntàries de la Facultat de Ciències. Fèlix García diu també que, malgrat l'interès dels voluntaris, "el campus no és un lloc per deixar gats; per a això ja hi ha protectores d'animals".

Qui se n'ocupa?

Actualment, no hi ha cap òrgan específic que s'encarregui dels gats de la UAB. Extraoficialment, només els voluntaris amb la col·laboració de Veterinària i de l'Oficina de Seguretat i Higiene Ambiental de la UAB es preocupen d'ells. Ara mateix, són els propis voluntaris qui paguen el menjar de la seva butxaca tot i que el mes de febrer van enviar una carta, recolzats per la Facultat de Veterinària, per demanar a Friskies i Purina els excedents de menjar per a gats.

D'altra banda, l'Oficina de Seguretat i Higiene, amb la col·laboració de Veterinària prepara una campanya de protecció dels gats i de sensibilització de la gent. La campanya, que es posarà en marxa de cara a l'estiu, vol conscienciar que no s'han d'abandonar els gats perquè no estan bé al campus, tot i les atencions que reben. També s'intenta fomentar la cura responsable dels animals domèstics abandonats. Precisament cap a l'estiu és quan la gent deixa més gats; només al maig del 2000 hi van aparèixer 600 gats nous. Això és una dificultat ja que en aquesta època no hi ha estudiants i moltes instal·lacions estan tancades i, per tant, els gats es troben desatesos.

La superpoblació dels felins demostra que és un problema real de la UAB i algú hauria de fer alguna cosa per solucionar-ho el més aviat possible ■

**Sílvia Tortosa
Meritxell Broch
Noemí Casas**

Fugint de l'oblit: revistes fetes per i per a estudiants

Quan pensàvem que les revistes de la UAB estaven en crisi, apareix *La Fuga*, la proposta d'uns estudiants de Periodisme que es distancien de la resta oferint continguts sobre música, cinema i literatura.

D'aquí a pocs dies sortirà a la Facultat de Ciències de la Comunicació el segon número de la revista *La Fuga*. Una revista que, segons el seu director, Miqui Otero, pretén ser diferent de les altres i “posicionar-se en un punt equidistant entre els grans fluxes d'informació cultural massiva i els *enteradillos* que es creuen els més moderns”. Aquest projecte no és l'únic que hi ha en tot el Campus, sinó que, en gairebé cada facultat podem trobar un grup de gent que es dedica a fer possible la comunicació dins el seu àmbit mitjançant butlletins informatius o revistes culturals.

La difícil continuïtat

Tot i amb això, algunes d'aquestes publicacions no han tingut futur (per problemes de personal) i han quedat oblidades en el fons d'un calaix. És el cas de *Paper Mullet*, la revista del Consell d'Estudiants de la Facultat d'Econòmiques, que després d'onze números, i amb

La Fuga també vol ser vehicle d'opinions dels alumnes i, per això, tot i que en el seu segon número ja no compta amb subvenció, sortirà endavant amb els seus propis mitjans.

una periodicitat molt irregular, ha hagut de tancar portes aquest any per la falta d'interès dels estudiants. En un dels seus darrers editorials ens feien reflexionar sobre l'actitud estudiantil: “El plantejament dels plans nous i l'escàs foment de la participació a classe fan que subtilment anem cap a una existència passiva. Davant aquests fets la participació depèn del coratge de l'estudiant per alçar la veu”.

Coratge, o si més no, empenta, és el que tenen encara algunes publicacions com *Monogràfic*, *AEF News*, *Succedani*, *La Babellera*, *Null Pointer*, *!?!*, entre d'altres. Són revistes que, gràcies als consells d'estudiants de cada facultat o grups d'estudiants per lliure, encara són vehicles de les veus dels alumnes. *La Fuga* vol sumar-se a aquesta iniciativa, però, això sí, trencant amb els tòpics ■

Rafi Rivas
Mireia Català

■ **La comunicació en democràcia. Una visió sobre l'opinió pública.** Jordi Berrio. Col·lecció Aldea Global.

Bellaterra, UAB, Servei de Publicacions, 2001; 190 pàgs., 2.400 ptes.

El llibre de Jordi Berrio és un treball que intenta esbrinar les relacions, difícils i contradictòries, que hi ha entre el sistema polític, el sistema mediàtic i la societat civil. En el text s'estudia com són les esferes privada, pública i social i, al mateix temps, es repassen les teories de l'opinió col·lectiva vigent. Berrio assenyalava la transcendència dels mitjans de comunicació social i la responsabilitat dels seus professionals en la constitució i el funcionament de l'espai públic en les democràcies occidentals.

■ **Los nervios craneales del perro y el gato.**

Neuroanatomía y neurología de clínica. Vicente Aige Gil.

Col·lecció Materials. Bellaterra, UAB, Servei de Publicacions, 2001; 59 pàgs., 1.500 ptes.

Al llibre s'estudien de manera exhaustiva tots els nervis cranials, el seu recorregut i parts, fins arribar al seu destí. Sobretot hi ha constància dels seus components i de la seva constitució. Una de les parts més importants de l'obra és l'examen neurològic i els signes de dèficit, on s'estableix per a cada un d'ells un diagnòstic independent. A cada tipus de nervi que s'explica al llibre, hi ha un dibuix on es distingeixen cadascuna de les parts.

■ **Coneixement, sostenibilitat i territori. Govern i polítiques públiques a Catalunya (1980-2000).** Ricard Gomà, Joan Subirats (Coords.). Bellaterra, UAB, Servei de Publicacions, 2001; 375 pàgs., 2.900 ptes.

A hores d'ara ens trobem ja preparats per fer una anàlisi exhaustiva del que ha passat a Catalunya entre el 1980 i l'any 2000. Podem preguntar-nos quins han estat els objectius, les respostes polítiques i els resultats a l'hora d'afrontar les qüestions socials, econòmiques, territorials i de qualsevol tipus. L'obra intenta afegir dades i elements innovadors de coneixement, lligats als continguts i models d'articulació dels processos de govern a Catalunya. Al llibre trobem una gran variació de temes polítics. Per una banda, es tracten aspectes que tenen a veure amb la gran extensió de la societat de la informació, amb els seus impactes socials i territorials. D'altra banda, s'estudien els aspectes fonamentals de les polítiques ambientals. Per últim, unes pinzellades a les dimensions local i europea.

■ **El Espectador Televisivo. Los programas de entretenimiento.** Charo Lacalle. Col·lecció Estudios de Televisión. Barcelona, Gedisa Editorial, 2001; 224 pàgs., 1.990 ptes.

Anàlisi dels programes de televisió d'entreteniment prototípics i de major audiència de les temporades 1998-99 i 1999-2000. L'estudi mostra les claus de l'èxit d'aquests programes després d'un recorregut per la producció, la programació i el consum.

L'autora revisa els nous temps d'espectacularització creixent i la cultura mosaic instaurada a la televisió. D'aquesta manera, mostra els *magazines* com un veritable macrogènere dels anys 90 on, com un calaix de sastre, es barreja tot tipus de material extra-televisiu i on el contacte amb l'espectador i l'efecte en directe semblen del tot necessaris.

Segons Lacalle, els programes d'entreteniment serveixen de fòrum públic i espai de debat per a les qüestions sociopolítiques del moment.

■ **Direcció estratègica i política d'empresa a l'entorn global.**

Diversos autors. Barcelona, 2000. Editorial, Universitat Oberta de Catalunya. 158 pàgs., 3.750 ptes.

Enric Genescà i Alex Rialp, entre d'altres, ofereixen aquest manual d'assessorament empresarial. Actualment, les organitzacions s'han d'adaptar a un entorn cada vegada més global i competitiu, estenent el model de direcció estratègica a l'activitat internacional. Operacions com la presa de decisions, el disseny de l'organigrama intern, els sistemes de direcció i lideratge, la cultura organitzativa i la planificació internacional s'estudien a fons en aquest llibre per poder afrontar l'entrada a altres mercats geogràfics i als processos d'implantació més innovadors que permetin un bon desenvolupament. El manual d'assessorament empresarial està dividit en tres apartats d'estudi.

Supercomputadors: els **superherois** de la ciència

El Centre de Supercomputació de Catalunya (CESCA) és un consorci on participen totes les universitats catalanes i altres organismes científics com el Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC). Va néixer el 1991 amb l'objectiu de gestionar un gran complex de sistemes de càlcul, tot convertint-se en un suport a la feina de multitud d'investigadors i així impulsar el desenvolupament de la ciència. Però parlem clar...

Al bell mig de la Diagonal de Barcelona s'alça un imponent edifici de vidre negre que ben bé podria ser el centre d'operacions de la patrulla X. Parlem de l'edifici Nexus, seu del CESCA, un centre que alberga els ordinadors més potents: els supercomputadors, un híbrid d'ordinador amb un armari de tres portes; mutants, potser. Aquests superherois no estan al servei de la justícia, sinó al servei de la ciència i la tecnologia.

Els principals herois del centre són tres grans magnats del càlcul anomenats *IBM SP2*, *HP N4000* i *HP V2500*, tres supercomputadors de gran potència. A més, compten amb un secretari especialitzat en les tasques d'emmagatzematge: l'*StorageTek TimberWolf 9740*, un robot amb capacitat d'arxivar

informació equiparable a la que contenen 20.000 edicions de la Gran Enciclopèdia Catalana.

Serveis del CESCA

Els supercomputadors són emprats sobretot per investigadors que necessiten grans quantitats de càlculs matemàtics en poc temps. Per exemple, un estudi de l'Institut de Biologia Fonamental de la UAB ha usat aquestes màquines per conèixer l'estructura tridimensional de les proteïnes. Complicat, oi? No us atabaleu, que també hi ha investigacions, si bé igual de complexes, més pròximes a tots. El cap del Departament d'Assistència Tècnica del CESCA, Joan Cambras, ens explica quines són: "Els supercomputadors són usats per investigadors de les universitats públiques catalanes i de centres de recerca que ne-

El Centre de Supercomputació de Catalunya permet també allotjar servidors dins del propi recinte.

cessiten del càlcul d'altres prestacions per desenvolupar les seves investigacions. Però també són utilitzats per projectes com el Meteo, que proporciona diàriament la predicció del temps a Catalunya; el model d'onatge, que fa una previsió de l'estat de la mar, etc".

Un altre projecte important on el CESCA està implicat és el del satèl·lit Gaia, de l'Agència Espacial Europea. Doncs bé, el CESCA, juntament amb l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya, està dissenyant i simulant el model per emmagatzemar les dades que el satèl·lit envii a la Terra.

I és que en el tema de les bases de dades els supercomputadors d'aquest centre ho tenen tot controlat. El centre no només processa dades sinó que també ofereix una xarxa de comu-

■ **Un museu de supercomputadors: des dels més grans com un armari de tres portes, fins a computadors amb l'aparença d'una Samsonite.**

■ **El primer equip, comprat fa deu anys per 300 milions, avui seria un dinosaure si no fos per les actualitzacions.**

nicacions d'alta velocitat, l'Anella Científica, que és una xarxa de fibra òptica d'àmbit acadèmic i informàtic que uneix els principals centres de recerca i les universitats catalanes. Així, els científics que necessiten dades sobre un tema relacionat amb la seva recerca poden consultar els treballs dels seus col·legues de Catalunya i de la resta del món o contactar amb ells ràpidament, via Internet, aconseguint que les seves investigacions progressin amb major celeritat.

Un hotel de servidors

El CESCA no només ofereix un servei als investigadors. També actua com a "hotel" de servidors. D'una banda hi ha servidors hostatjats als computadors del centre, i de l'altra servidors allotjats físicament al recinte, de forma que les empreses propie-

tàries s'estalvien costos de comunicació, d'accés i de manteniment.

Així, hi ha albergats 17 servidors, entre ells Intercat, una web d'autoaprenentatge del català. I allotjats, per exemple, l'Inter-campus, un projecte conjunt de diverses universitats catalanes amb l'objectiu de posar en funcionament una experiència pilot d'intercanvi d'assignatures de lliure elecció.

Un dels serveis de comunicacions més importants és l'anomenat Punt Neutre d'Internet a Catalunya (Catnix). El seu objectiu és encaminar el trànsit d'Internet reduint el camí que la informació ha de recórrer per arribar al seu destí. La cap del Departament de Comunicacions i Operacions, Caterina Parals, ho defineix així: "Un correu electrònic enviat entre usuaris de

diferents proveïdors de serveis d'Internet pot anar fins als Estats Units, passar pel Regne Unit i tornar a Catalunya, tot i que aquests usuaris visquin al mateix carrer. Al Catnix, els diferents proveïdors connectats fan públiques les seves adreces IP per tal de facilitar el camí als altres". Finalment, el CESCA també actua com a alternativa en la connexió a Internet en el cas que la connexió principal, allotjada a Madrid, es pengi.

Ja veieu, els supercomputadors treballen a la penombra vetllant pel funcionament de la xarxa i facilitant als investigadors dur a terme el progrés de la ciència. Els supercomputadors... potser són els actuals superherois i no ens n'hem adonat ■

**Jordi González Teba
Carolina Morro**

Els més ganàpies

Ser estudiant,
professor o treballador
de la universitat,
tenir ganes de fer
castells i de passar-s'ho
bé, anar regularment
als assajos
i a les actuacions,
i participar
en els actes
programats per la colla.
Aquests són els
requisits bàsics
per ser un Ganàpia
de l'Autònoma.

CINTA PLUMA

L'Autònoma no és l'única universitat de Catalunya que té colla castellera pròpia. La Universitat de Barcelona té els Arreplegats i a Girona hi ha els Xuriguers. Aquestes tres colles es reuneixen durant l'any per celebrar les respectives diades i reivindicar la tradició dels castells, que en els últims anys va a l'alça. Fins i tot a Lleida, una terra amb poca afició, els estudiants s'estan organitzant per muntar la seva colla.

Els Ganàpies primer eren només un grup d'amics de Ciències Ambientals que al curs 1992-93 passaven les tardes a la gespa fent castells. A la iniciativa es van afegir estudiants d'altres facultats, i dos anys més tard la colla quedava consolidada. Triar un nom és difícil, de colla l'An-

*Els Ganàpies
aprofiten l'aire
lliure per
realitzar els seus
castells. Els
assajos
transcorren en
un ambient
distès i de
poques sabates.*

xeneta van passar a Uabets i després a Bordegots de la UAB. Finalment s'han quedat amb el nom de Ganàpies i se'ls reconeix pel blau metàl·lic de les seves camises.

Les colles universitàries es diferencien de les tradicionals. Les actuacions són sempre dins el període lectiu, trobades on l'element competitiu no és el més important. "Ens uneix l'afició als castells però, en definitiva, el que volem és passar-ho bé". En Sergi Valls és, des d'aquest any, el cap de colla dels Ganàpies, i en fa cinc que n'és membre. Recorda tots els canvis que hi ha hagut de gent que entra i que se'n va, i també les festes del grup d'amics que s'ha anat creant amb el temps: "Molta gent ens coneix per les farres que

organitzem i també perquè muntem una paradeta el dia de l'Autònoma”.

Valls encapçala la comissió tècnica, on es prenen les decisions dels castells que cal fer cada temporada. Aquesta no és una feina fàcil, ja que han de coordinar 80 estudiants que formen la colla. Cada dimarts se'ls pot trobar a la gespa entre la facultat de Ciències i la d'Econòmiques. Els assajos comencen a les dues del migdia amb un escalfament suau. Poc a poc els castellers van acabant les classes i es van afegint: es proven les pinyes i els castells més alts. Passades les tres de la tarda només queda la “canalla”, es munten les parts altes dels castells i es donen les nocions bàsiques als que comen-

Canalla de 20 anys

Han superat la majoria d'edat i encara són “la canalla”. Pesen més de 45 quilos i pugen a aixecar l'aleta. Aquesta és una de les particularitats d'una colla castellera universitària: els seus castells són pesats i de difícil execució. Això fa que en moltes ocasions es prescindeixi de la figura de l'acotxador, i sigui l'anxeneta qui coroni sola el castell. El premi a aquest esforç es veu recompensat quan tornen a tocar de peus a terra. La canalla universitària no es queda sense el tradicional caramel.

La junta s'encarrega de les qüestions administratives i decideix les activitats que es duran a terme durant el curs. Aquest mes d'abril els castellers de l'Autònoma han viatjat fins a Mallorca per actuar a la Universitat de les Illes Balears.

Properes actuacions

D'ara fins a fi de curs podem veure actuar els Ganàpies a Girona, a la diada dels Xuriguers del 3 de maig; el dia 11 actuen a Barcelona, i el 17, a la UAB.

L'estiu passat, la colla va aconseguir carregar i descarregar el 2 de 6, el castell més alt que han fet mai. Ells es consideren una colla conservadora, que prefereixen assegurar abans d'arriscar, i valoren la feina ben feta. Fins a aquesta temporada els castells que han carregat i descarregat són els pilars de 4, les torres de 5 i de 6, el 3 de 6 i els diferents castells de 4 de 6. No són construccions molt difícils, però requereixen un llarg treball durant el curs.

La major part dels membres dels Ganàpies pertanyen a altres grups castellers, principalment de les comarques de Tarragona i Barcelona, i a la universitat continuen amb aquesta afició. Però també hi ha la gent que té curiositat per descobrir el món dels castells. Valls explica: “es dona el cas de gent que ha començat amb nosaltres i que mai no havia pujat en un castell. I a partir d'aquí s'han apuntat a altres colles castelleres”.

El dilema que es planteja és si una colla universitària només pot actuar en trobades conjuntes amb altres universitats o bé també pot participar en diades castelleres de competició. Mentrestant, els Ganàpies, aliens a aquesta polèmica, continuen fent castells a la gespa ■

Àngels Planagumà
Marta Fernàndez
Mònica Ramoneda

■ AGENDA

CONFERÈNCIES

■ **De la manipulació genètica en animals a la teràpia gènica.** A càrrec de Fàtima Bosch. La conferència inaugurarà el cicle divulgatiu *La primavera científica de la UAB*. Dijous 3 de maig a les 19 hores a la Casa Convalescència de la UAB.

■ **De la salsa dura a la salsa eròtica.** Amb Hernán Ibarra, del Centro Andino de Acción Popular i de la Universidad Complutense de Madrid. 9 de maig. Sala de Graus de la Facultat de Filosofia i Lletres de la UAB, de 15 a 16.30h.

■ **Comprendre l'Àfrica del nord avui.** Jornades de conferències i taules rodones que comptaran amb la participació de diversos convidats. En aquestes jornades s'intentarà abarcar les diferents realitats del nord de l'Àfrica: llengua, política, societat civil i mitjans de comunicació, entre d'altres. Organitza el Centre d'Estudis Internacionals i Interculturals de la UAB. Del 9 a l'11 de maig. Més informació: 935812111.

■ **Colonización y cultivos de coca en el trópico de Cochabamba, Bolivia.** Per Andreu Viola, del Departament d'Antropologia Social de la UB. 30 de maig. Sala de Graus de la Facultat de Filosofia i Lletres de la UAB, de 15 a 16.30 h.

SEMINARIS

■ **Aspectes generals i d'investigació bàsica en càncer de mama.** Organitzat pel Grup Multidisciplinar per a l'Estudi del Càncer de Mama. Els seminaris tindran lloc a la Sala d'Actes de l'Hospital Materno-Infantil Vall d'Hebron. Per a més informació sobre programa i horaris: Departament de Biologia Cel·lular, Fisiologia i Immunologia. Tel: 935811349 i 935811423.

■ **Seminari John Cassavetes.** Projeccions de pel·lícules i posteriors conferències que pretenen obrir un espai de diàleg i reflexió al voltant d'una de les figures més importants del cinema americà, tant com a actor com a director. Organitza:

Cine-Club Fritz Lang. Del 4 al 30 de maig. Més informació: 935812756.

CINEMA

■ **Cicle El món vist per la dona.** Sessions gratuïtes a les 12 h. a la Sala de Cinema de la UAB, Edifici d'Estudiants de la Plaça Cívica. Organitza el Centre de la Imatge de la UAB. Col·labora: Drac Màgic i Facultat de Ciències de la Comunicació.

■ *You can't beat a woman*, de G. Singer. Dilluns 7 de maig.

■ *The life and times of Rose, the Riveter*, de C. Field. Dijous 10 de maig.

■ *Debout! Une histoire du Mouvement de Libération*, de C. Roussopoulos. Dimecres 16 de maig.

■ *Calling de Ghosts*, de M. Jacobson - K. Jelin. Dijous 17 de maig.

■ *Naisenkaari*, de K. Lous-tarinen. Dimecres 23 de maig.

■ **Cicle Els nous cinemes (1957-1977).** Sessions obertes a les 12 h. a la Sala de Cinema de la UAB, Edifici d'Estudiants de la Plaça Cívica. Organitza el Centre de la Imatge de la UAB.

■ *La conversación*, de Francis Ford Coppola. Dilluns 14 de maig.

■ *El espíritu de la colmena*, de Fritz Lang. Dilluns 21 de maig.

MÚSICA

■ **Jazz a l'Autònoma.** Concert a càrrec del Combo de l'Aula de Música Moderna de l'Espai Musical de la UAB. Dirigit per Daniela García. Al Teatre de la UAB, Edifici d'Estudiants. Dimarts 8 de maig a les 17 h.

TEATRE

■ **Troilus i Cressida**, de William Shakespeare. Interpretada pel Taller d'Iniciació a la Creació d'Espectacles de l'Aula de Teatre de la UAB. Dirigida per Ricard Gázquez. Al Teatre de la UAB, Edifici d'Estudiants. Dies 15, 16 i 17 de maig a les 17h. Preu: 500 pessetes.

L'ÚLTIMA COLUMNA

EL POEMA

"Serem només si el coratge ens fa anar més lluny d'aquí; serem només si ens exalta guanyar tant per compartir; serem sols un país lliure si som lliures tu i jo; serem només si volem i aquest repte ens fa més forts".
Miquel Martí i Pol
Lluís Llach

NOTA

El vicerectorat d'estudiants informa que l'únic carnet vàlid és l'emès per la UAB. El carnet alternatiu no duu codi de barres, com deia l'article aparegut en el número 9 de la revista El Campus.

CARTA

"En l'apartat d'Un treball menys atractiu, de l'article sobre els PAS del número 9 de la revista, doneu unes explicacions fruit d'una suposada entrevista amb els tècnics. Doncs bé, jo no he estat entrevistat. No m'agrada parlar en nom de ningú, però que tampoc parlin en nom meu. La vostra publicació és poc objectiva, no heu donat una visió real del lloc de treball; una vegada més s'ha caigut en els tòpics.

Manel Querol Jiménez
PAS- Tècnic Especialista de Laboratori.

SUMERGETE EN LA AVENTURA

¡Aprende a bucear!

Te ofrecemos una combinación ideal para que puedas disfrutar de este deporte:

- 10 clases teóricas en Barcelona / Begur
- 6 Inmersiones en el mar (Costa Brava)
- Horarios Flexibles
- Grupos reducidos
- Equipos propios
- Material incluido en el curso
- Carnet Internacional de buceo

Precio: 47.000,- Pts.

Llámenos al 93. 406 84 14.
Te organizamos además el alojamiento.

■
Elisabet Sadó
*Estudiant de Psicologia
i campiona de Catalunya
i Espanya d'esquaix*

ORIOL GRONÉS

Una **campiona** entre nosaltres

es facultats del campus són plenes de noies de 19 anys. Però només una d'elles és l'actual campiona d'Espanya d'esquaix. El seu nom és Elisabet Sadó i estudia segon de Psicologia.

Poca gent coneix la seva faceta d'esportista d'alt nivell, entre d'altres raons perquè ella mateixa prefereix mantenir-ho en segon pla.

Des dels 5 anys practica l'esquaix. Als 12 ja va entrar a formar part de la selecció espanyola i ha passat gran part del seu temps de torneig en torneig, de ciutat en ciutat, jugant al que s'anomena *circuit*. És una de les poques jugadores que ha guanyat en tres categories diferents el British Junior Open, una mena de campionat del món oficials.

Tot i passar més hores a les pistes que a les aules, mai ha hagut de repetir cap curs. Reconeix haver disposat d'una certa flexibilitat a l'escola "però mai d'un tracte especial". A la universitat, tampoc.

Malgrat que podria disposar d'algun privilegi per la seva

condició d'esportista d'elit, l'Elisabet hi ha renunciat voluntàriament. Fins i tot va escollir entrar a la carrera per la via de la selectivitat com la gran majoria d'estudiants i evitar la drecera més còmoda que se'ls dona als esportistes.

En aquests moments prioritza els estudis de Psicologia per sobre de l'esquaix. Ha deixat una mica de banda el circuit ja que aquest demana una dedicació exclusiva i ara no hi està disposada.

Tres hores diàries

Tot i compaginar les dues activitats, encara entrena unes tres hores diàries al club Can Mèlich de Sant Just Desvern. Segueix becada per la federació espanyola i participa en tots els campionats a nivell de selecció. A més, defensa els colors de l'Autònoma i recentment es va proclamar campiona de Catalunya a nivell universitari. El mes vinent, a Valladolid, tractarà d'aconseguir per a la UAB el títol estatal.

L'esquaix és un esport minori, sense gaire difusió televi-

Tot i seguir en el circuit, l'Elisabet dona més importància als estudis que a l'esquaix.

Reconeix una certa flexibilitat dels professors però mai un tracte preferent.

siva i encara bastant desconegut al nostre país. Jugadores com l'Elisabet que treuen el cap entre les millors, angleses i australianes majoritàriament, poden fer possible el naixement d'una afició més nombrosa.

Per l'Elisabet, l'esquaix representa "una combinació perfecta d'habilitat tècnica, mental i física".

Són necessaris tots tres factors per rendir al màxim dins la pista. Una bona prova n'és que s'acostuma a definir l'esquaix com una partida física d'escacs. Això no obstant, recomana amb èmfasi la pràctica del seu esport, "una disciplina molt completa i apta per a tothom".

El seu futur professional el veu més en el camp de la psicologia que no en l'esquaix. Potser en el món de la psicologia esportiva, on comptaria amb l'avantatge afegit de conèixer en carn pròpia l'exigència de l'alta competició i les necessitats específiques de l'esportista en un moment determinat ■

Agustí Alavés

Programes de doctorat 2001-2002

Ciències Experimentals i Tecnologies

Biologia
Biologia cel·lular
Bioquímica i biologia molecular
Biotecnologia
Ciència de materials
Ciències ambientals
Enginyeria electrònica
Física
Geologia
Doctorat interuniversitari en Història de les ciències
Informàtica
Matemàtiques
Química
Química teòrica i computacional

Ciències Socials

Antropologia social i cultural
Ciència política i de l'Administració.
Comunicació audiovisual i publicitat
Creació, estratègia i gestió d'empreses
Demografia
Didàctica de la llengua i de la literatura
Didàctica de les ciències i de les matemàtiques
Didàctica de les ciències socials
Doctorat Internacional en anàlisi econòmica
Dret del comerç i de la contractació
Dret públic.
Economia aplicada
Educació ambiental
Educació i societat
Geografia
Història i institucions econòmiques
Percepció, comunicació i temps
Periodisme i ciències de la comunicació
Psicologia de l'aprenentatge humà
Psicologia de la comunicació
Psicologia social
Qualitat i processos d'innovació educativa
Relacions internacionals i integració europea
Seguretat i prevenció
Sociologia

Ciències de la Salut

Anatomia patològica
Ciències dels aliments
Cirurgia
Farmacologia
Genètica
Immunologia
Medicina i sanitat animals
Medicina interna
Microbiologia
Neurociència
Pediatria, obstetrícia i ginecologia
Producció animal
Psicopatologia infantojuvenil
Psiquiatria i psicologia mèdica
Salut pública i metodologia de la recerca biomèdica

Ciències Humanes

Arqueologia i història antiga i medieval
Arqueologia prehistòrica
Art
Arts escèniques
Ciència cognitiva i llenguatge
Filologia anglesa
Filologia clàssica
Filologia espanyola
Filosofia
Història comparada social, política i cultural
Humanitats
Lingüística aplicada a les llengües romàniques
Literatura catalana
Llengua catalana
Musicologia
Teoria de la literatura i literatura comparada
Teoria de la traducció

**Tot el coneixement
al teu abast**